

RELATIIVIHELLUNTAI

TEKSTI: ERKKI NÄÄTÄNEN
KUVAT: ERKKI NÄÄTÄNEN &
TUULA HEIKKOLA

Malmilla tehtiin helluntaina paitsi tähtiä myös historiaa. Hyppättiin Suomen ensimmäiset relatiivikilpailut, joita ihmettelemässä oli myös laskuvarjotoimittajamme Eki Näätänen.

Sää oli hiukan odotettua parempi, kilpailijoita odotettua vähemmän, vakinaisia ja täysin ulkopuolisia katselijoita yksi pupujussi ja tulokset hieman sekuliiluokkaa, kuten saattoi arvatakin, olihan kyseessä Suomen ensimmäiset relatiivikilpailut sekä kolmen että neljän hyppäjän tähtösten tekemisessä.

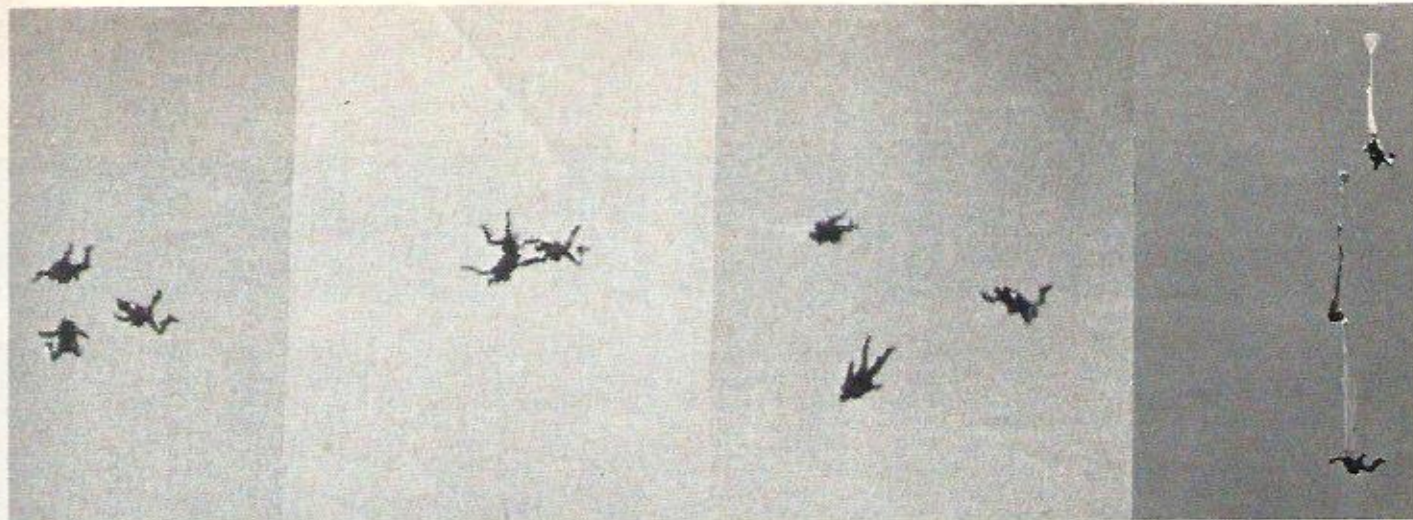
Säännöt totesivat juhlallisesti: 1 §, mom a. Näiden kilpailujen tarkoituksena on edistää ja kehittää relatiiviyöskentelyä Suomessa. Ja sitten se pykälä jatkui yhtä juhlallisena. Tämä ensimmäinen lause sisälsi itse asiassa kilpailujen tärkeimmän asian ja perustan koko ajatuksen syntymiselle. Oli sääli, että perinteinen Helluntaikisa jäi pois, mutta toisaalta Suomessakin täytyi seurata kehitystä ja ensimmäiset RW-kisat oli jonkun järjestettävä. SLK:n Sorsat olivat jo pari vuotta aikaisemmin aloittaneet pioneerityön tällä alalla joten lankesi luonnostaan, että ensimmäiset tosi koitokset käytiin Malmilla.

Osanottajia oli vähänlaisesti. Kaikkiaan 18 hyppääjää ilmaantui ja heistä saatiin kokoon 3 isoa ja 2 pientä joukkuetta. SLK:n Sorsaporukka ei muodostanut keskuudestaan joukkueita — ilmeinen ylivoimaisuus olisi ollut liian selvä — joten kil-

♦ Ulkkilaiset tekivät neljän tähden maassakin. Pohjamiehet lähdössä — ulkona jo ja seuraavat luukulla — viimeiset lähtevät — tiukat on paikat ainakin Eeron ilmeestä päätellen — koossa jo (6,73 sek) — IRTI (29,98 sek). Hyvin meni, mutta sitten paljastui karmea totuus: hyppyykorkeus olikin vain metri, joten suoritus täytyi uusia vähän korkeammalta.

Pari sokeripalaa löytyi kisojen jälkeisistä hupihyppelyistä. Yllä kuuden tähti yhtä väillä — viides on kilmit, mutta ei vielä ole lähdössä kokonaan ja viimeinen lähestyy sopivasti ja oikealla kisojen päätösnumero SLK:n sorsien kolmihaarainen (?) lumihiutale.

pailussa säilyi mielenkiinto erittäin hyvänä koko ajan. Nelosjoukkueet olivat Varikset, Ulkki ja Karhumäki & K:nit, joista ensinmainittu sisälsi sorsiaakin ja muut ovat varsin läpinäkyviä salaaimia. Ne kaksi pientä joukkuetta olivat molemmat SLK:n väkeä, Sorsia ja muita relatiivista kiinnostuneita.

Etukäteen arvailtu sää oli melko tarkkaan oikea, mutta siitä huolimatta molempina päivinä päästiin hyppäämään. Lauantaina harjoituskierroksen jälkeen saapui iso liuta vielä isompia cumuluksia, joitten välistä sitten hypähdeltiin ja toivottiin että tuomarit näkevät hiukan pilvenkin läpi. Eihän se onnistunut, joten yksi kierros saatiin vaivoin hypätyksi ja sitten siirryttiin makkara+grillilinjalje odottelemaan aikaa parempaa. Karhumäki & K:nit johti tässä vaiheessa ainoalla kokonaisella tähdellä joka kokoontui määrääjässä. Huomiota herättää Varisten salamannopea pohja, 7,4 sekuntia. Seuraava oli karhumäkeläisillä, mutta yli viisi sekuntia huonompi.

Sunnuntaipäivä oli sitten jo paljon parempi. Jäljelläolevat hyppyt menivät läpi aamupäivän kuluessa mukavasti ja ehtipä kilpailuhyppejen lomaan koneen täytteeksi muutama hupi-

hyppääjäkin. Varikset ja karhumäkeläiset olivat selvästi pudotaneet ulkkilaiset kuvasta ja kävivät omaa keskinäistä kilpailuaan. Toisella kierroksella molemmilla oli melko hyvä hyppy – variksilla kilpailujen paras – ja puntit olivat sen jälkeen suunnilleen tasan. Varisten osalta ylpeys kävi lankeemuksen edellä ja molemmat seuraavat hyppyjäivät nekin vajaiksi – neljättä ei saatu tähteen mukaan. Karhumäkeläisten kolmas hyppy oli täysin OK sekin, mutta viimeisellä kuulemma kantti petti ja vain pohja muodostui – se tosin nopeasti, 10,6 sekunnissa. Tämä tasoitti pelin, mutta siitä huolimatta Karhumäki & K:nit sai ansaitun voiton tuloksella 14/75,9. Tulos suomennettuna merkitsee yhdessä olleita hyppääjiä/kasaamiseen mennyt aika neljän hypyn summana.

Minitähtien kilpailu oli SLK:n jäsentenvälinen. Ykkösjoukkue Ylinen – Laitamäki – Leiman oli ylivoimainen tuloksellaan 12/77,7 – kakkosjoukkue jäi roimasti. On oikeastaan ihme, ettei nimenomaan tässä lajissa ollut enemmän osanottajia, sillä kyllähän melkein leijalla kun leijalla saa kolme henkeä ylös maasta ja harjoitusmahdollisuuksia siis löytyisi. Neljällä se on jo hieman vaikeampaa kun

se pilotti ei kuitenkaan uskalla hypätä.

Ensimmäiset relatiivikilpailut on siis pidetty ja kokemuksia kerätty sekä hyppäämisestä että tuomaroinnista. Laji on ilmeisesti tullut pysyvästi hyppekansan kilpailukalenteriin, mutta kilpailijoita pitäisi saada lisää – muuten kiinnostus ei kauan elä. Pullonkaula tietysti on rahassa, missäs muussakaan, sillä korkeat keikat ovat kalliimpia ja konekalustokin asettaa rajoituksensa. Aikaa myöten tilanne toivottavasti paranee, mutta siihen asti kai kolmen ja neljän tähdet pysyvät ohjelmassa – ja mikseivät olisi ihan hyviä, sillä lähtö koneesta ja pohjan rakentaminen ovat tuiki tärkeitä elementtejä RW-hypyssä, ja niitä voi harjoitella pienemmissäkin puitteissa. Tuomaroinnin osalta, ei tosin uutuutena, tuli käyttöön nauhuri, jolle arvostelut ja havainnot saneltiin ja jolta aikakin sitten vasta mitattiin. Suurina etuina olivat 50 % henkilökunna säästö ja helppo tarkistusmahdollisuus. Kuvanauhuri + 1000 mm putki + tutkaohjattu jalusta ovat vastaavissa tehtävissä suuressa maailmassa. Katsellaan niistä unia odotellessa.

Näin tehdään kolmen tähti – ensin hypätään, sitten liukautellaan sopivasti kohti ja otetaan kätösistä kiinni ja sitten päästetään irti ja aukaistaan varjot. Yksinkertaista, eikö totta? Tehkää muuten perästä niin näette kuinka käy – kyllä se jo kymmenennellä kerralla voi onnistuakin.

Ulkki 8/74

RELATIIVIHELLUNTAIN TULOKSET

4 – RW

- 1 Karhumäki & K:nit 14/75,9
Angerias, Koivisto, Tuominen, Karhumäki hyppy 4/22,3 – 4/21,2 – 4/21,8 – 2/10,6
- 2 Varikset/SLK 13/84,5
Anja Taskinen, Mikkonen, Oksanen. Side hyppy 3/18,5 – 4/19,0 – 3/24,1 – 3/22,9
- 3 Ulkki 9/62,1

3 – RW

- 1) SLK I 12/77,7
Ylinen, Laitamäki, Leiman
- 2) SLK II 7/44,6

